

galleriauusikipinä

Kulma

Saara Kumpulainen

ITKE SE POIS

14.10.- 1.11.2020

Avajaiset tiistaina 13.10.2020 klo 18–20

www.saarakumpulainen.com

Minua inspiroi arkiset materiaalit ja niiden sisältämät metaforat. Nenäliinat ovat olleet sykleittäin tekemiseni materiaalina jo 15 vuotta. Ne edustavat minulle surua ja lohtua. Ensin tärkeäsin niistä lintuja, sittemmin nenäliinailmaisuni on mennyt yhä käsitteellisempään suuntaan. Nenäliinojen herkkyyys ja pateettisuus viehättää. Valkoinen, aina vähän taitoksilla oleva pinta on samaan aikaan kaunis, hauras ja ylväs.

Miksi käsittelen surua? Ehkä se on itselleni vaikea tunne, jolta kuitenkin ei voi elämässä välttyä. Mitä saa surra? Mitä pitää surra? Miten syvälle suruun on sopivaa sukeltaa? Kuulun naisena siihen joukkoon, joka saa surra ja itkeä helpommin ilman häpeää. Mutta, miksi se on sallitumpaa minulle eikä kaikille sukupuolille? Suru ei usein ole vain surua. Siihen sisältyy muitakin tunteita: häpeää, itsekkyyttä, kaipausta, ikävää, menetystä, myötätuntoa, vihaa, rakkautta, epävarmuutta, mustasuk-kaisuutta, pelkoa armollisuutta, lempeyttä ... ja lohtua.

Jokainen ja jokaisen suru on erilainen. Minä suren itkemällä, se puhdistaa: surun saa silloin kyyne-linä ulos. Kyyneleet voi pyyhkiä lähimpänä olevaan hihaan, sukkaan, vessapaperiin tai nenäliinaan. Suruun törmää omassa ja läheisten elämässä. Tarinoiden ja taiteen kautta voimme kokea vie-raiden ja fiktiivistenkin ihmisten tai olentojen suruja. Osa suruista on ohimeneviä, toisista jää sisälle pysyviä painoja. Kun pääsee surun yli, hengittää helpommin, on astetta sitkeämpi.

Nenäliinojen kyyneliin kytkeytyvän materiaalsen ulottuvuuden kautta haluan myös muistuttaa, että tunneilmaisun, esimerkiksi itkemisen, pitäisi kuulua kaikille. Tässä

galleriauusikipinä

näyttelyssä jokainen saa halutessaan ripotella surunsa (pienet tai suuret) suolana kollektiiviseen kyynelnesteeseen ja katsoa kuinka ne liukenevat pois. Kollektiivisen kyynelneesten kulhot on tehty nenäliinapaperisavesta, jonka tekeminen on vaatinut repimistä, hajottamista, liottamista ja uudeksi muovaamista. Nenä-liinat saven seassa antavat materiaalille vahvuutta, mutta ne palavat raakapoltoissa pois, mikä tekee esineistä kevyempiä. Kollektiivinen kyynelneste ei arvostele suruja eikä surijaa, se ottaa vastaan yhtä lailla pienet harmitukset kuin suuret surut. Pidän kyynelistä hyvän huolen. Näyttelyn jälkeen kyynelneste pääsee osaksi suurempaa – kaadan sen mereen jossain kauniissa paikassa.

ITKE SE POIS on saanut ensiesityksensä Turussa, B-galleriassa elokuussa 2019. Reilussa vuodessa maailma on muuttunut. Koronan tuomat menetykset ja poikkeustila on aiheuttanut paljon surua ja pelkoa. Tämä tilanne antaa näyttelylle ehkä uusia sävyjä. Taidetta ei voi irrottaa maailmasta, jossa elämme.